

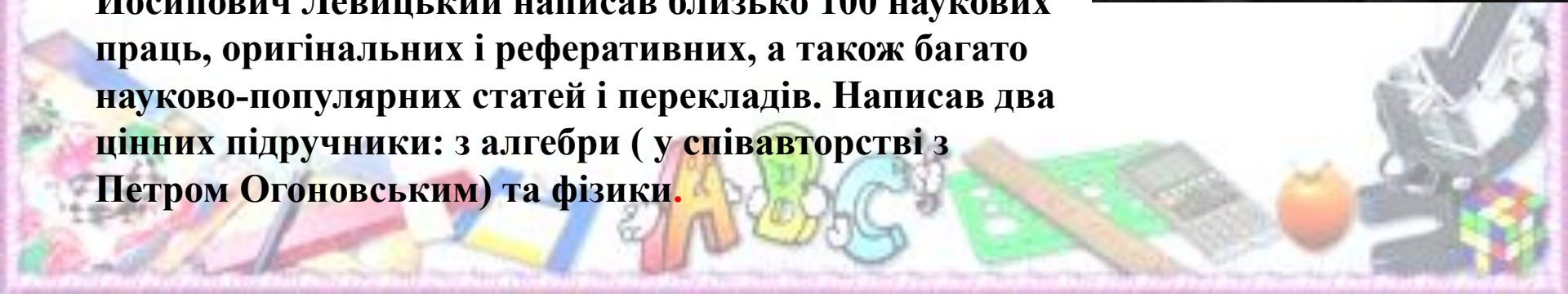
Георгій Феодосійович Вороний 1868-1908рр.

Народився Григорій Вороний у с. Журавці Варвинського району Чернігівської області. 16 (28) квітня 1868 року. Середню освіту здобув у Бердянській та Прилуцькій гімназіях. Останню він закінчив у 1885 році. Великий вплив на свідомість і захоплення юнака мав його улюблений учитель, викладач математики Іван Володимирович Богословський. По закінченню гімназії, він вступив до Петербурзького університету. В роки навчання остаточно визначив своє майбутнє як вченого-математика. Основною сферою досліджень була теорія чисел. Він казав, що "математика - це життя". За своє коротке життя Георгій Вороний написав всього дванадцять праць, але всі вони вирізняються своєю глибиною і довершеністю. Побудовані математичні об'єкти-діаграми Г. Вороного з часом стали широко використовуватись у багатьох актуальних напрямках науки - в комп'ютерній графіці, геометричному моделюванні, конструюванні робіт, розпізнанні образів, створенні штучного інтелекту тощо. Георгій Вороний належить до найбільш цитованих математиків світу..



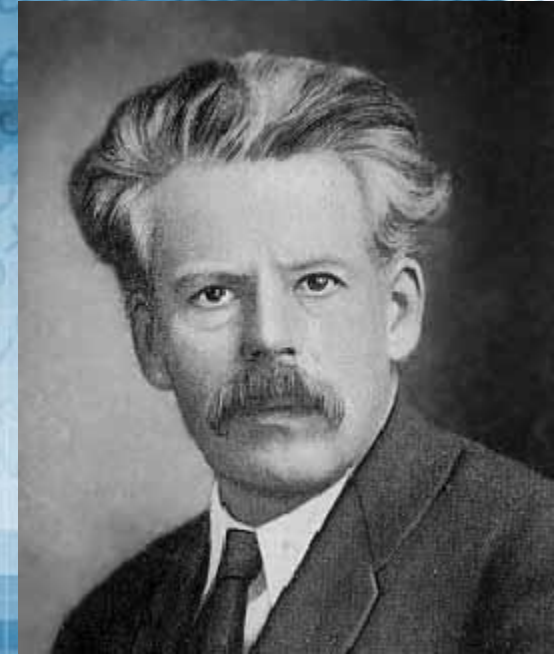
Володимир Йосипович Левицький 1872-1956рр.

Володимир Левицький народився 31 грудня 1872р. в м. Тернополі. У 1882р. В.Левицький поступає до Золочевської гімназії, де закінчує чотири класи, а далі продовжує навчання у Тернопільській гімназії. Влітку в 1889р. Левицькі переїзять до Львова, тут Володимир записується до польської гімназії Франца Йосифа, яку закінчує з відзнакою у 1890р. і вступає до Львівського університету на філософський факультет, де слухає лекції з математики і фізики. У травні 1895р. В.Левицький отримує повну учительську кваліфікацію з математики і фізики для середніх шкіл з українською і польською мовами навчання. Потім два роки був у науковому відрядженні в Берліні і Геттінгені. Володимир Йосипович Левицький написав близько 100 наукових праць, оригінальних і реферативних, а також багато науково-популярних статей і перекладів. Написав два цінних підручники: з алгебри (у співавторстві з Петром Огоновським) та фізики.



Євген Євгенович Слуцький 1880-1948рр.

Гімназію закінчив у Житомирі, високі студії у Київському університеті та в Мюнхенській Політехніці. 1913 — 1926 викладач політ. економії й статистики в Київ. Комунальному університеті, згодом у Москві, де працював у Кон'юнктурному Інституті, Центральному Статистичному Управлінні та в Математичному Інституті АН СРСР. 1915 опублікував італ. мовою в ж. «Giornale degli economisti» статтю «До теорії збалансованого бюджету споживача», в якій уперше в світовій літературі матем. обґрунтував принципи рівноваги попиту споживача, поєднавши граничні суб'єктивні оцінки вартості з коливанням цін на певні види доходів споживача. Вперше висловив теорію «економічної еології», тобто раціональних рішень при різноманітних умовах. У 1926 — 26 рр. С. висунув нову тоді теорію границь стохастичних функцій, на підставі якої побудував матем. теорію циклів, що виникають з випадкових причин. Ідеї Є. Слуцького, з дещо модернізованим математичним апаратом, широко використані у творах зарубіжних економістів Р. Аллена, Дж. Хікса, Хауттакера, Дебре, Ерроу та інших.



Мирон Онуфрієвич Зарицький (1889-1961рр.)

У травні 1989 р. громадськість Львова відзначала столітній ювілей видатного українського математика, професора Львівського державного університету Мирона Онуфрійовича Зарицького — одного з фундаторів української математичної культури на західноукраїнських землях, дійсного члена Наукового Товариства ім. Т. Шевченка з 1927р.

Наукові інтереси М. А. Зарицького охоплюють, головним чином, теорію множин з алгеброю логіки та теорію функції дійсної змінної. Він досліджує похідні безлічі методами алгебри логіки, виходячи тільки з декількох основних аксіом і не користуючись іншими геометричними міркуваннями. Крім того, Н. А. Зарицький займався теорією вимірних перетворень множин, тобто таких гомеоморфних перетворень, які переводять довільне вимірний безліч в інше безліч такого ж роду. У зв'язку з цим він також займався деякими теоретико-числовими питаннями і надрукував статтю «Деякі числові послідовності та їх застосування» (1957 р.)



Віктор Михайлович Глушков (1932-1982рр.)

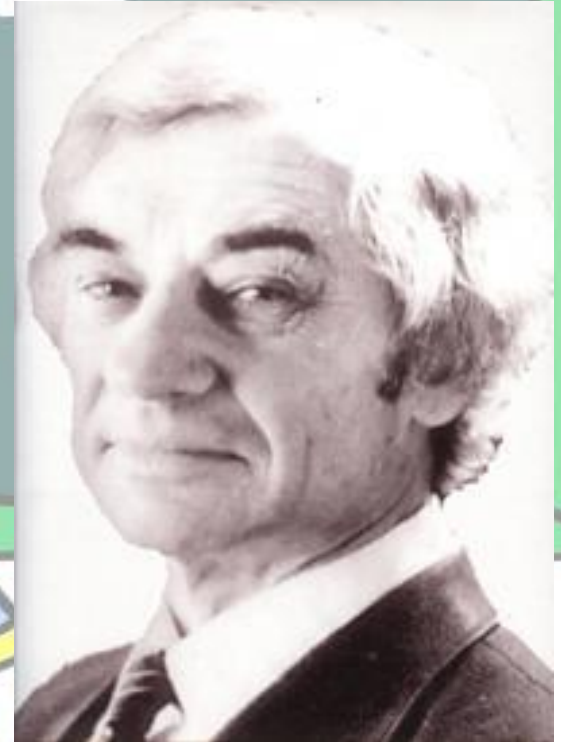
Творчий зліт В. М. Глушкова вражає своєю нестримністю. Його життя вистачило б на кілька життів. Випереджати час Віктор Михайлович умів уже в середній школі. Діапазон його захоплень був надзвичайно широкий: філософія, математика, фізика, література, ботаніка. Він вивчав окремі дисципліни в обсязі вузівських курсів. Заради улюбленої математики в нього вистачило сили відмовитися від улюбленої гри в шахи.

Розв'язав п'яту узагальнену проблему Гільберта, одну з найскладніших в сучасній алгебрі. Важливі результати дістав в теорії цифрових автоматів, в галузі застосувань обчислювальної техніки в керівництві виробничими процесами та економіці. Під його керівництвом були створені універсальні електронно-обчислювальні машини "Київ", "Дніпро", серії машин "Мир" та інші ЕОМ.



Юрій Львович Далецький (1926-1997рр.)

Юрій Львович Далецький – всесвітньо відомий математик, гордість вітчизняної науки. Основні праці вченого присвячені дослідженню сучасних проблем математичного аналізу, теорії ймовірностей, теорії диференціальних рівнянь та математичної фізики. Ним написано близько 200 наукових праць, серед них значну частину складають ґрунтовні статті і монографії, які переведені на англійську мову. У скарбниці світової літератури математики і теоретичної фізики увійшла важлива формула Далецького-Троттера про мультиплікативне подання еволюційного інтеграла. За вагомий внесок у розвиток національної освіти академіку НАН України Ю. Л. Далецькому присвоєно почесне звання - Заслужений діяч науки і техніки України.



Юрій Олексієвич Митропольський (1917-2008рр.)

Ю. А. Митропольський – дійсний член Національної академії наук України, Російської академії наук, іноземний член заснованої в 1711 році Болонської академії наук (Італія). Ю. А. Митропольський по праву вважався керівником школи з нелінійної механіки, родоначальниками якої в 30-ті роки ХХ століття були академіки Н.М.Крилов і М. М. Боголюбов. Він автор понад 750 наукових праць, серед яких 53 монографії, виданих на багатьох мовах світу; підготував 100 кандидатів і 25 докторів наук. Неможливо охопити той величезний вклад у розвиток сучасної науки, які мають ідеї і результати досліджень, які проводив Юрій Олексійович. За роки своєї майже 60-річної наукової діяльності Ю. А. Митропольський отримав фундаментальні наукові результати в галузі асимптотичних методів нелінійної механіки, якісного аналізу нелінійних систем диференціальних рівнянь при збуреннях, дослідження коливних процесів у нелінійних системах.



Анатолій Володимирович Скороход (1930-2011рр.)

Народився в сім'ї учителі. З 1935 р. сім'я жила в місті Марганець, 1946 р. переїхала в м. Ковель (Волинська обл.) Відомий український математик. Закінчив у 1953 році Київський державний університет, доцент (1956), кандидат фізико-математичних наук (1957), доктор фізико-математичних наук (1962), професор (1964), академік НАН України (1985), член-кореспондент (1967). У 1956-1964 рр. працював у Київському університеті, в 1964-2002 роках. в Інституті математики НАН України, головний науковий співробітник (1964-1992 роках завідувач відділу випадкових процесів), одночасно професор Київського університету. 1993 року працює на посаді професора Мічиганського університету (США). Член Американської академії мистецтв і наук. Наукові праці з теорії стохастичних диференціальних рівнянь, граничних теорем для випадкових процесів, розподілів у нескінченновимірних просторах, статистики випадкових процесів, марковських процесів. Державна премія України в галузі науки і техніки (1982, 2003). Премія імені Н. М. Крилова НАН України (1970). Срібна медаль ім. М. В. Остроградського (2001). Автор понад 450 наукових праць, серед яких понад 40 монографій і підручників. Підготував 56 кандидатів і 17 докторів наук.



Анатолій Михайлович Самойленко

(1938р.)

У 1963-1974 рр. і з 1987 р. А. М. Самойленко працює в Інституті математики НАН України (з 1987 р. – завідувач відділу звичайних диференціальних рівнянь, з 1988 – директор інституту). Одночасно з 1967 р. у Київському університеті (з 1974 – завідувач кафедри) і з 1998 – завідувач кафедри диференціальних рівнянь Національного технічного університету України "КПІ". Перші наукові праці вченого з'явилися в 1961 р. За короткий час А. М. Самойленко став одним з провідних фахівців з якісної теорії звичайних диференціальних рівнянь та теорії нелінійних коливань. Спираючись на класичні надбання попередників, він провів оригінальні і глибокі дослідження і побудував теорію збурення інваріантних тороїдальних многовидів динамічних систем, створив нові і розвинув відомі асимптотичні методи нелінійної механіки, розробив теорію багаточастотних коливань. Його досягнення у створенні нових напрямів дослідження знайшли міжнародне визнання. У світовій математичній літературі з'явилися терміни "функція Гріна-Самойленка", "чисельно-аналітичний метод Самойленко" та ін.. А. М. Самойленко – автор близько 400 наукових праць, у тому числі 30 монографій та 15 навчальних посібників. Багато з його робіт перекладено на іноземні мови і видані за кордоном..

